

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

SUOMENAJOKOIRA (SUOMENAJOKOIRA) Suomalainen rotu

1/4

KÄYTTÖTARKOITUS: Jäniksen ja ketun ajometsästyksen käytettävä ajokoiria. Vaikeissakin olosuhteissa metsästysintoinen. Itsenäisesti ja vaihtelevalla vainutavalla työskentelevä koira, joka ajaa riistaa haukkuen kuuluvasti.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Suomessa oli 1800-luvun alkupuolella suomalaisen maatiaiskoiran lisäksi useita koiria, jotka muistuttivat eurooppalaisia ajokoirarotuja. Rodun määrätietoinen kehittäminen alkoi Suomen Kennelklubin perustamisen jälkeen v. 1889. Ensimmäiset rotumerkit kirjattiin v. 1932. Merkittävän panoksen rodun kehittämiseen antoivat eri puolilla maata toimineet siitosyhdistykset. Myös 1900-luvun alkupuolella suoritettut risteytykset ovat olleet luomassa sitä kantaa, josta nykyinen suomenajokoiria parhaimmillaan polveutuu. Vaihtelevaa vainuamistapaa hyödyntäen suomenajokoiria ajaa riistaa intohimoisesti haukkuen.

YLEISVAIKUTELMA: Kolmivärinen, keskikokoinen, tasakorkea; korkeuttaan selvästi pitempi, voimakas, mutta ei raskarakenteinen. Koiran seistessä raajojen tukipinta on rungon pituinen tai vähän sitä pitempi sekä edestä rinnan levyinen ja takaa vähintään yhtä leveä kuin edestä. Sukupuolileima selvä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituuden suhde säkäkorkeuteen on noin 1,1 : 1. Säkäkorkeuden suhde rinnan syvyyteen on noin 2 : 1. Kuonon pituuden suhde kallon pituuteen on noin 1 : 1. Kallon pituus : kallon leveys : kallon syvyys on noin 1 : 1 : 1.

KÄYTTÄYTYMINEN/LUONNE: Rauhallinen, tarmokas ja ystävällinen, ei koskaan vihainen.

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 51
Hyväksytty: FCI 17.7.1997
SKL-FKK:n valtuusto 13.5.1995

SUOMENAJOKOIRA

2/4

PÄÄ

KALLO-OSA: Edestä katsottuna tasaleveä, pääläelta holvimaisesti kaartuva. Otsa sivulta katsottuna hieman kupera. Kallon ja kuonon ylälinjat samansuuntaiset; otsaurre matala; kulmakaaret ja niskakyyhmy selvästi näkyvissä.

OTSAPENGER: Kulmakaaret muodostavat vähäisen, mutta selvästi havaittavan otsapenkereen.

KIRSU: Hyvin kehittynyt, musta; sieraimet suuret ja liikkuvat.

KUONO-OSA: Kallon pituinen, kohtalaisen syvä, melkein tasaleveä, ylälinja suora. Alaleuan muodostama alalinja lähes ylälinjan suuntainen.

HUULET: Hyvin kehittyneet; hyvä pigmentti. Ylähuuli kauniisti kaareutuva. Huulet ja suupielet tiiviit.

LEUAT/HAMPAAT/PURENTA: Leuat voimakkaat. Hampaat hyvin kehittyneet, symmetrisesti kiinnittyneet; normaali hammaskaavio. Tiivis, leikkaava pu-renta.

POSKET: Suhteellisen kuivat.

SILMÄT: Keskikokoiset, eivät ulkonevat, hieman soikeat, tummanruskeat, eteenpäin suuntautuneet. Ilme rauhallinen. Silmäluomet mustat.

KORVAT: Riippuvat etureunastaan päänmyötäisesti. Kiertyvät siten, että korvalehden takareuna suuntautuu ulospäin, kärkiosa lähes eteenpäin. Kiinnityskorkeus kirsun ja silmän kautta kulkevalle linjalle. Sileät, eteenpäin vedettyinä kuonon puolivälin yli ulottuvat.

KAULA: Keskipitkä, lihaksikas, kuivahko, ylälinja vain heikosti kaartuva. Koi-ran seisossa sen kuononkärki on selkälänjan tasossa tai hieman ylempänä.

RUNKO

SELKÄ: Keskipitkä, suora ja lihaksikas.

LANNE: Lyhyehkö ja voimakas.

LANTIO: Hyvin kehittynyt, pitkä ja voimakas, loivasti laskeva. Lantion ääriiviiva muodostaa sivulta katsottuna kauniisti kaartuvan selkälänjan jatkon.

RINTAKEHÄ: Pitkä; kyynäpäiden tasolle ulottuva. Kylkiluut kaarevat, eturinta selvästi näkyvissä.

ALALINJA JA VATSA: Vatsaviiva loivasti kohoava.

HÄNTÄ: Alas kiinnittynyt, hieman kaartuva, noin kinnerniveleen ulottuva. Tyvestä vahva, kärkeä kohden oheneva. Häntä riippuu levossa takaosaa myötäilevästi, liikkeessä se saa kohota enintään selkälänjan korkeudelle. Karvapeite sa-manlaista kuin rungossa.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Hyvin kulmautuneet. Edestä katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset; kyynärvarret pystysuorat. Rinnan syvin kohta kyynärpäiden kohdalla. Olka- ja kyynärvarsi yhtä pitkät.

LAVAT: Suhteellisen pitkät, viistot ja voimakkaat; tiiviisti kiinnittyneet, mutta hyvin liikkuvat.

OLKAVARRET: Lapaluun pituiset, selvästi viistot ja voimakkaat.

KYYNÄRPÄÄT: Rungon suuntaisena taakse sijoittuneet, tiiviisti rungonmyötäiset.

KYYNÄRVARRET: Voimakkaat ja jänteikkäät; luusto voimakas, muodoltaan soikea.

RANTEET: Joustavat.

VÄLIKÄMMENET: Hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Hieman soikeat, korkeat, varpaat tiiviit ja hyvin kaareutuvat. Kynnet voimakkaat, mieluummin mustat. Päkiät kimmoiset, mieluummin mustat, si-vuulta tiheän karvan suojaamat.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Voimakkaat, hyvin kulmautuneet, takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

REIDET: Pitkät, leveät ja vahvalihaksiset.

POLVET: Eteenpäin suuntautuneet. Takaraajan etulinja tasaisesti kaartuva.

SÄÄRET: Suhteellisen pitkät ja viistot, jäntevät.

KINTEREET: Voimakkaat, suhteellisen matalalla.

VÄLIJALAT: Lyhyehköt ja voimakkaat, pystyasentoiset.

KÄPÄLÄT: Etukäpälien rakennetta vastaavat, suoraan eteenpäin suuntautuneet.

LIIKKEET: Ravi keveää, tehokasta ja pitkäaskelista. Selkälinja liikkeessä vakaa ja kiinteä. Raajojen liike yhdensuuntaista.

NAHKA: Paksu, kauttaaltaan tiivis, poimuton.

KARVAPEITE

KARVA: Pohjakarva lyhyttä, tiheää ja pehmeää. Peitinkarva keskipitkää, rungonmyötäistä, suoraa, tiheää ja karkeahkoa.

VÄRI: Kolmivärinen. Musta mantteli, lämpimän punaisenruskeaa väriä päässä, rungon alaosassa, lavoissa, reisissä ja muuallakin raajoissa. Valkoista väriä tavallisesti päässä, kaulassa, rinnassa, raajojen alaosassa ja hännän päässä.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 55-61 cm, nartut 52-58 cm. Ihannekorkeus: urokset 57 - 59 cm, nartut 54 - 56 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämaituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

- Liiallinen kevyt- tai raskasrakenteisuus.

- Säkäkorkeuden ylitys tai alitus 1 cm:llä.
 - Neliömäisyys tai liiallinen pitkärunkoisuus.
 - Väärä sukupuolileima.
 - Lievä arkuus ja liika äreys muita koiria kohtaan.
 - Suippo- tai lyhytkuonoisuus; pään selvä kolmiomaisuus; löysää päänahkaa.
 - Tasa- tai lievä yläpurenta.
 - Lyhyt ja samalla jyrkkä lantio.
 - Pitkät, hajavarpaiset tai matalat käpälät.
 - Lyhyt tai selvästi pehmeä karvapeite.
 - Liika kirjavuus.
 - Selvä manttelirikko.
 - Rungon päistärkarvan tai sudenkarvan esiintyminen.
- ### HYLKÄÄVÄT VIRHEET:
- Säkäkorkeuden ylitys tai alitus yli 1 cm:llä.
 - Arkuus tai vihausuus.
 - Alapurenta tai selvä yläpurenta.
 - Nikamavika hännässä.
 - Täydellinen pigmentin puute kirsussa.

HUOM: Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.